

«Freud er blitt avlegs»

Under overskriften «Freud er blitt avlegs» omtalte VG 18.11. 1949 en artikkel i Tidsskriftet av Gabriel Langfeldt (1895–1983). Psykiatriprofessoren hadde vært på studieopphold i USA, og gikk til angrep på psykoanalysen (1949; 69: 663–4). Det var slett ikke første gang psykoanalysen hadde vært i hardt vær (1). Langfeldt påpekte at Freuds hypotese ikke lenger slukes «rått av analytikerne, men har tvert imot vært gjenstand for atskillig kritikk». Analytikeren Ola Raknes (1887–1975) ble omtalt spesielt. Han kom til orde i nummeret etter (s. 697–8) (2). Nedenfor følger utdrag av Langfeldts innlegg.

Litteratur

1. Hem E. Hva jeg vil til livs. Tidsskr Nor Lægeforen 2007; 127: 3359.
2. Ronge K, red. Herr Redaktør! Tidsskr Nor Lægeforen 2003; 123: 1634.

PSYKOTERAPEVTISKE FREMSKRITT

Av GABRIEL LANGFELDT

(...) Men bortsett fra visse psykoanalytiske skoler, er den Freudske metode avgjort på retur, og personlig mener jeg at dette er et faktum som kun kan hilses med glede. Ikke minst her i Norge har vi jo høstet tallrike sørgelige erfaringer hva psykoanalyse angår. Riktignok skyldes de «psykoanalytiske misgjerninger» som for en del år siden var gjenstand for en rammende kritikk fra psykiaterhold, de såkalte «ville psykoanalytikere» som ikke tilhørte den Freudske sammenslutning. Man hadde jo håpet at autorisasjon av psykoanalytikere skulle føre til at disse autoriserte analytikere drev en behandling som holdt et forsvarlig nivå. Men så opplever man altså at en av de autoriserte analytikere (dr. phil. O l a R a k n e s) låner sitt navn til den Reichske *orgonterapi* som tidligere har vært omtalt her i tidsskriftet og som iallfall ethvert individ med noen medisinske skolering må forstå er det rene vrøvl. Det er lite betryggende at pasienter skal behandles i årevis hos analytikere som viser sådan mangel på kritikk at de går inn for den Reichske behandling i akkumulatorer.

En annen konsekvens av den Freudske retnings behandling er at pasienter ikke kan løsrive seg fra analytikeren, selv om han blir økonomisk ruinert. Jeg har i årenes løp hatt henvendelse fra flere pasienter som har vært dypt ulykkelige fordi de har øst ut store summer på en behandling hvis vesentligste resultat har vært at de er blitt affektivt bundet til analytikeren og ikke kan løsrive seg fra ham.